

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118010165
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohutová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7118010165.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Miroslava Baňackého, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. februára 2022 v trestnej veci obžalovanej O.. M. Š., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 17.8.2021 sp.zn. 10T/7/2018/ taktó

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

S prihladnutím na § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaná: O.. M. Š., D.. XX.XX.XXXX S. G., H. N. O., G. A. XXXX

u z n á v a s a v i n n o u , ž e

-v Košiciach dňa 02.06.2017 v čase o 10:06 hod. viedla osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, EČ: G. v križovatke na ul. Štefánikova (Mlynský náhon) v smere jazdy od Železničnej stanice, kde do križovatky vošla so svojim vozidlom z vedľajšej cesty do ľavého jazdného pruhu hlavnej cesty, kedy do križovatky prichádzal v smere jazdy od ul. Masarykovej v ľavom pruhu dvojprúdovej cesty autobus MHD Košice SOR NB12 EČ: G., linky č. 16, ktorý v tom čase viedol po hlavnej ceste vodič T. O., pričom obžalovaná náhle zabrzdila, čím náhle vytvorila prekážku vodičovi na hlavnej ceste a vodič T. O. v snahe zabrániť zrážke vozidiel začal intenzívne brzdiť, v dôsledku čoho v autobuse popadali cestujúci zo sedadiel, pričom cestujúca I. V. utrpela ťažký úraz a to zlomeninu vonkajšieho členka pravej nohy s minimálnym posunutím úlomku, pomliaždenie mäkkých tkanív na čele vpravo s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie ľavého kolena a predkolenia s dobou liečenia 56 až 70 dní, čím ako vodička vozidla porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. l) Zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke o zmene a doplnení niektorých zákonov,

t e d a

-inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví

t ý m s p á c h a l a

-prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 157 ods. 1, § 38 ods. 2,3, § 36 písm. j), § 56 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 400 (štyristo),- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá súd obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej I. V., D.. XX.XX.XXXX, H. N. U. XX, G. Š. S. S.G. X XXX,- I..

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 329,69 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 17.8.2021 sp.zn. 10T/7/2018 bola obžalovaná O.. M. Š. uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

-v Košiciach dňa 02.06.2017 v čase o 10:06 hod. viedla osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, EČ: G. v križovatke na ul. Štefánikova (Mlynský náhon) v smere jazdy od Železničnej stanice, kde do križovatky vošla so svojim vozidlom z vedľajšej cesty do ľavého jazdného pruhu hlavnej cesty, kedy do križovatky prichádzal v smere jazdy od ul. Masarykovej v ľavom pruhu dvojprúdovej cesty autobus MHD Košice SOR NB12 EČ: G., linky č. 16, ktorý v tom čase viedol po hlavnej ceste vodič T. O., pričom obžalovaná náhle zabrzdila, čím náhle vytvorila prekážku vodičovi na hlavnej ceste a vodič T. O. v snahe zabrániť zrážke vozidiel začal intenzívne brzdiť, v dôsledku čoho v autobuse popadali cestujúci zo sedadiel, pričom cestujúca I. V. utrpela ťažký úraz a to zlomeninu vonkajšieho členka pravej nohy s minimálnym posunutím úlomku, pomliaždenie mäkkých tkanív na čele vpravo s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie ľavého kolena a predkolenia s dobou liečenia 56 až 70 dní, čím ako vodička vozidla porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. l) Zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke o zmene a doplnení niektorých zákonov,

Bol jej za to uložený podľa § 157 ods. 1, § 38 ods. 2,3, § 36 písm. j), § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 400 (štyristo),- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil súd obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanej trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej I. V., D.. XX.XX.XXXX, H. N. U. XX, G. škodu vo výške 1 551,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 329,69 Eur.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná, ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnila.

V dôvodoch odvolania uviedla, že navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s ust. § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), a písm. e) Tr. por. zrušil a ju v súlade s ust. § 322 ods. 3 Tr. por. v spojení s ust. § 285 písm. b) Tr. por. spod žaloby oslobodil.

Rozsudok okresného súdu je vo svojom výroku, v časti týkajúcej sa opisu skutku úplne totožný s rozsudkom okresného súdu, sp. zn. 10T/7/2018 zo dňa 6. 10. 2020.

Rovnako je napadnutý rozsudok identický s rozsudkom zo dňa 6. 10. 2020 v tej časti výroku, v ktorej sú uvedené zákonné znaky trestného činu (skutkovej podstaty, ktorý mala spáchať. V napadnutom rozsudku zo dňa 17. 8. 2021 je po opise skutku uvedené:

„ teda inému z neobanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona ".

Následne nasleduje text:

„tým spáchala prečin ublíženia na zdraví podľa §157 ods. 1 Trestného zákona. "

Ako je zrejmé z ust. § 157 ods. 1 Tr. zákona skutková podstata uvedená v tomto zákonom ustanovení má tieto znaky:

Kto inému z nebanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví potrestá sa odňatím slobody na 6 mesiacov až 2 roky.

Skutková podstata trestného činu podľa ust. § 157 ods. 2 písm. a) Tr. zák. má tieto zákonné znaky:

Odňatím slobody na 1 rok až 5 rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania. Z uvedeného nie je zrejmé z akého trestného činu ju okresný súd uznal vinnou, či z trestného činu podľa ust. § 157 ods. 1 Tr. zák. ako to výslovne uviedol číselným označením zákonného ustanovenia alebo z trestného činu podľa ust. § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. tak, ako o tom svedčí uvedenie zákonných znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu vo výroku rozsudku. Ako je zrejmé z priebehu konania napadnutý rozsudok je v poradí tretím rozsudkom okresného súdu o jej vine, pričom dva predchádzajúce rozsudky boli na základe ňou podaného odvolania odvolacím súdom zrušené.

Vzhľadom na skutočnosť, že opis skutku vo výroku napadnutého rozsudku je úplne totožný s výrokom rozsudku zo dňa 6.10.2020, opätovne poukazuje na skutočnosť, že napadnutým rozsudkom bola uznaná vinnou zo skutku, pre ktorý na ňu nebola podaná obžaloba. Ako vyplýva z obžaloby zo dňa 30.1.2018, obžaloba bola podaná z dôvodu, že do križovatky na ulici Štefánikovej vošla so svojim motorovým vozidlom z vedľajšej cesty a odbočovala vľavo v takom čase, kedy do križovatky prichádzal po hlavnej ceste autobus, ktorý v snahe zabrániť zrážke vozidiel začal intenzívne brzdiť, v dôsledku čoho cestujúca, I. V., utrpela ťažký úraz, čím mala porušiť ako vodička ust. § 2 ods. 2 písm. b) a § 20 ods. 1 s odkazom na ust. § 137 ods. 2 písm. h) zák. č. 8/2009 Z. z. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, však bola uznaná vinnou za skutok, spočívajúci v tom, že po tom čo vošla do križovatky v čase, keď do nej vchádzal autobus, riadený vodičom T. O., náhle zabrzdila, čím náhle vytvorila prekážku vodičovi na hlavnej ceste, v dôsledku čoho tento v snahe zabrániť zrážke vozidiel začal intenzívne brzdiť, čím mala porušiť ust. § 4 ods. 2 písm. 1) zák. č. 8/2009 Z. z.

Súd tak porušil ust. § 278 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Je pravdou, že uvedená námietka bola uplatnená už v odvolaní proti rozsudku okresného súdu zo dňa 6.10.2020. Krajský súd sa s touto námietkou jednoznačne nevysporiadal. Z časti odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu spis. zn. 6To/97/2020 zo dňa 27.4.2021, ktorá sa venuje tejto odvolacej námietke uvádza odvolací súd všeobecné úvahy o totožnosti skutku, pričom poukazuje na to, že totožnosť skutku je zachovaná ak je zachovaná jeho podstata, pričom podstatou skutku je konanie páchatel'a a následok, ktorý bol týmto konaním spôsobený a vyslovuje názor, že v posudzovanom prípade je totožnosť skutku zachovaná.

Naďalej však poukazuje na to, že obžaloba na ňu bola podaná pre skutok - konanie, že vošla do križovatky svojím vozidlom z vedľajšej cesty a odbočovala vľavo v takom čase, kedy do križovatky prichádzal po hlavnej ceste autobus, ktorého vodič v snahe zabrániť zrážke vozidiel začal intenzívne brzdiť, v dôsledku čoho popadali cestujúci zo sedadiel, pričom cestujúca I. V. utrpela ťažký úraz, čím ako vodička vozidla porušila ustanovenie § 2 ods. 2 písm. b) a § 20 ods. 1 s poukázaním na ust. § 137 ods. 2 písm. h) zákona číslo 8/2009.

Z opisu skutku tak ako je uvedený v napadnutom rozsudku vyplýva, že konaním, ktorým naplnila skutkovú podstatu trestného činu podľa §157 ods. 1 alebo § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona je jej náhle zabrzdzenie po tom, čo vošla z vedľajšej cesty na hlavnú cestu, čím vytvorila prekážku vodičovi na hlavnej ceste. Toto konanie, ktoré je vo výroku rozsudku napadnutého odvolaním identifikované ako konanie, ktoré prinútilo vodiča autobusu k intenzívnemu brzdeniu, ktoré zasa spôsobilo padanie cestujúcich zo sedadiel a poškodenej ťažký úraz sa v obžalobe nijakým spôsobom nespomína.

Navyše je potrebné poukázať na to, že v obžalobe je konanie, ktoré vyvolalo potrebu intenzívneho brzdenia autobusu identifikované aj ustanoveniami zákona č. 8/2009 Z. z. a to § 2 ods. 2 písm. b), ktorý definuje výraz „dať prednosť vjazde" a § 20 ods. 1, ktorý ustanovuje povinnosť vodiča, ktorý prichádza

do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť vjazde“ dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky.

Okresný súd v napadnutom rozsudku jednoznačne identifikoval jej náhle zabrzdzenie ako dôvod intenzívneho brzdenia autobusu a následne ťažkého úrazu poškodenej aj označením zákona č. 8/2009 Z. z., ktorý týmto zabrzdzením obžalovaná porušila a to § 4 ods. 2 písm. 1), ktorý zakazuje vodičovi náhle znížiť rýchlosť jazdy alebo náhle zastaviť ak to nevyžaduje bezpečnosť cestnej premávky.

Je úplne nesporné, že pokiaľ v obžalobe je skutok, ktorý sa jej kladie za vinu jednoznačne identifikovaný ako vjazd do križovatky z vedľajšej cesty na hlavnú cestu a nedanie prednosti v jazde autobusu a s týmto skutkom je spojené spôsobenie škodlivého následku, vo výroku napadnutého rozhodnutia je skutok, ktorý sa jej kladie za vinu náhle zabrzdzenie a škodlivý následok, ktorý bol spôsobený je spájaný s týmto konaním.

Odvolateľka opakuje, že pre takýto skutok, takéto konanie, nebola proti nej podaná obžaloba a ani jej nebolo vznesené uznesením vyšetrovateľa zo dňa 12. 9. 2017 obvinenie. Je toho názoru, že totožnosť skutku nie je zachovaná za situácie, keď konanie uvedené v obžalobe s ktorým sa výslovne spája škodlivý následok je zásadne odlišné ako konanie uvedené v odsudzujúcom rozsudku, s ktorým je spájaný škodlivý následok.

Od vznesenia obvinenia mala právo brániť sa spôsobom, ktorý uznala za vhodné a mohla v prípade, že by jej bolo vznesené obvinenie pre skutok, pre ktorý bola uznaná vinnou, navrhovať dôkazy svedčiace v prospech jej neviny. Tak ako prokurátor nemôže podať obžalobu pre iný skutok ako pre ten, pre ktorý sa vznieslo obvinenie (§ 234 ods. 2 Tr. por.) tak nemôže ju súd uznať za vinnú zo skutku, pre ktorý proti nej nebola podaná obžaloba.

Ak okresný súd ju uznal vinnou v rozpore s ustanovením § 278 ods. 1 Tr. por. porušil tým aj jej právo obhajoby.

Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa rekapituluje na 10 stranách (2-11) doterajší priebeh konania vrátane odôvodnení svojich doterajších rozsudkov. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku je obsiahnuté na strane 11 až 12, pričom viac než polovicu strany 12 zaberá poučenie týkajúce sa odvolania.

Okresný súd sa v tejto časti odôvodnenia venoval posúdeniu, či použitie výstražného zvukového znamenia vodičom autobusu bolo primerané okolnostiam a dospel k záveru, že „takéto použitie nebolo celkom zjavne neprimerané vzhľadom na nedanie prednosti v jazde autobusu, čím ho obmedzila v jazde, aj keď nemusel hneď zastaviť a v súčasnosti nie je možné presne zistiť časový úsek od kedy do kedy trvalo zvukové výstražné znamenie, avšak vzhľadom na bežnú prax vodičov v premávke, tieto výstražné zvukové znamenia (či už za účelom odvrátenia nebezpečenstva alebo upozornenia naň) sa pohybujú v trvaní niekoľkých sekúnd“. Ako je zrejmé okresný súd založil svoje úvahy o jej trestnej zodpovednosti na svojom krajne subjektívnom a vo vykonanom dokazovaní nemajúcom oporu, presvedčení že „nedala prednosť v jazde autobusu“ a dokonca že jej správanie bolo „bezohľadné nedanie prednosti v jazde“.

Už odvolací súd vo svojom uznesení sp. zn. 6To/97/2020 zo dňa 27. 4. 2021 uviedol, že bezprostrednom príčinou dopravnej nehody bolo, že po vojdení na hlavnú cestu a po prejdení križovatkou náhle zabrzdila svojím motorovým vozidlom. Ak by nebrzdila, nevytvorila by náhlu prekážku a vodič autobusu by nebol donútený v snahe zabrániť zrážke vozidiel intenzívne brzdiť (náhle zmeniť rýchlosť jazdy) (str. 9 ods. 4 uznesenia).

Na tomto mieste je potrebné len dať do pozornosti ustanovenie § 2 ods. 2 písm. b) zákona číslo 8/2009 Z. z. podľa ktorého:

Na účely tohto zákona sa ďalej rozumie dať prednosť v jazde povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby ten, kto má prednosť v jazde nemusel náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že neporušila povinnosť dať prednosť vjazde vozidlám - autobusu premávajúcemu po hlavnej ceste, keďže vodič autobusu nemusel náhle zmeniť ani smer ani rýchlosť

jazdy. Ako je zrejmé, aj z vykonaného znaleckého konania, vodič autobusu nenáhlym príbrzdovaním umožnil jej vozidlu vojsť do križovatky.

Pokiaľ teda vodič autobusu nebol samotným jej vjazdom do križovatky prinútený brzdiť intenzívne, a teda náhle zmeniť rýchlosť jazdy, a z vykonaného dokazovania je nesporné, že tak urobiť nemusel, neexistuje žiaden skutkový ani právny základ na závery súdu prvého stupňa o tom, že nedala autobusu prednosť alebo dokonca že bezohľadne nedala autobusu prednosť.

Keďže na tomto subjektívnom a arbitrárnom presvedčení okresného súdu, teda že „bezohľadne nedala prednosť v jazde“, je založená celá ďalšia konštrukcia okresného súdu smerujúca k uznaniu jej viny, je nesporné, že táto konštrukcia nemá žiadny skutkový ani právny základ. Teda úvahy súdu prvého stupňa o tom, že súc si vedomá nedania prednosti v jazde, dokonca bezohľadného nedania prednosti v jazde, mohla očakávať zvukové znamenie, teda trúbenie vodiča autobusu, ktoré nemohlo byť neprímeranou reakciou vodiča autobusu. Navyše okresný súd podotýka, že toto (teda zrejme trúbenie) mohla vzhľadom na bežné správanie sa vodičov aj očakávať.

Je teda nesporné, že okresný súd založil svoje úvahy o tom, že ako vodička mala očakávať trúbenie autobusu na svojom presvedčení, že nedala prednosť autobusu, bola si vedomá toho že tak konala a mala teda očakávať trúbenie autobusu ako výraz nespokojnosti vodiča pretože vychádzajúc z úvahy súdu vodiči motorových vozidiel sa podľa jeho názoru takto správajú, teda zrejme takto vyjadrujú nespokojnosť s konaním iných vodičov porušujúcich dopravné predpisy.

Keďže táto konštrukcia okresného súdu nezodpovedá preukázanej skutočnosti, že svojím vjazdom do križovatky neporušila svoju povinnosť dať autobusu prednosť v jazde, pretože tento nemusel v dôsledku jej vjazdu náhle meniť rýchlosť jazdy súd bez akéhokoľvek základu aj hypotézy o tom, že vedomá si svojej viny mala čakať „trest“ v podobe trúbenia. Ako bolo opakovane uvedené nemala žiaden dôvod, žiadnu vinu pociťovať, a teda nemala ani dôvod očakávať prejavy nespokojnosti akéhokoľvek účastníka cestnej premávky ani vodiča autobusu.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na právny názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, spisová zn. 4 Tdo 20/2012 zo dňa 27.11.2012, z ktorého vyplýva, že účastníci cestnej premávky majú právo očakávať, že iní účastníci cestnej premávky budú dodržiavať pravidlá cestnej premávky. Najvyšší súd výslovne uviedol:

„Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, dodržiavanie pravidiel cestnej premávky všetkými jej účastníkmi je základný predpoklad pre jazdu na pozemných komunikáciách. Obvinený nebol povinný predpokladať a tomu prispôbiť jazdu autobusom, že oproti idúci účastníci hrubo porušujú pravidlá cestnej premávky.“

Aplikujúc uvedený názor na predmetnú vec možno uzavrieť, že nebola povinná predpokladať, že vodič autobusu, ktorý nenáhle príbrzdovanie ako reakciu na jej vjazd do križovatky z vedľajšej cesty na hlavnú bude nesprávne považovať za nedanie prednosti vjazde z jej strany, bude navyše túto svoju nespokojnosť prejavovať spôsobom porušujúcim pravidlá cestnej premávky a to dávaním zvukového výstražného znamenia v obci z iného dôvodu ako na odvrátenie hroziaceho nebezpečenstva.

Je celkom zjavné, že trúbenie vodiča autobusu bolo na jednej strane dôsledkom jeho nesprávneho vyhodnotenia povinnosti svojich ako aj jej ako účastníkov cestnej premávky, keď si neuvedomil, že neporušila povinnosť dať mu prednosť v jazde, ak musel v dôsledku jej vjazdu do križovatky nenáhle príbrzdovať (toto vyhodnotenie situácie vodičom autobusu je zrejmé z každej z jeho výpovedí, keď sa vyjadroval tak, že mu nedala prednosť) a zároveň, že jemu ako účastníkovi cestnej premávky, hoci aj jazdiacemu po hlavnej ceste, vyplýva z ust. § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 povinnosť správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky.

Práve ustanovenie § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. definovaním obsahu povinnosti „dať prednosť v jazde“ tým, že ten kto je povinný dať prednosť v jazde túto povinnosť plní počínaním si tak, aby ten, kto má prednosť v jazde nemusel náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy.

Vyhodnotiac nesprávne vzniknutú situáciu reagoval na ňu vodič autobusu porušením zákazu ustanoveného v § 31 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z., keď na ňu zatrúbil (dal výstražné zvukové znamenie) v situácii, keď to nebolo potrebné na odvrátenie hroziaceho nebezpečenstva. Z vykonaného dokazovania

je totiž nesporné, že vodič autobusu zatrúbil, teda použil zvukové výstražné znamenie v čase, keď sa už pohybovala v ľavom jazdnom pruhu hlavnej cesty (strana 9 ods. 3 uznesenia sp.zn. 6 To/97/2020 zo dňa 27. 4. 2021) a ak by v tomto pohybe zotrvala ku škodlivému následku by nedošlo. Ako je zrejmé z obsahu dokazovania, vodič autobusu sa ani v jednej výpovedi nedokázal vyjadriť k tomu, aké konkrétne hroziace nebezpečenstvo mienil trúbením odvrátiť. Žiadne takéto nebezpečenstvo nepomenúva ani okresný súd. Z jeho úvah je však zrejmé, že konaniu vodiča porušujúcemu zákaz uvedený v ustanovení § 31 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. priznáva legitimitu, keďže ide o „bežné správanie vodičov“.

Jej náhle zabrzdzenie bolo teda reakciou na konanie vodiča autobusu porušujúceho ustanovenie § 31 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z.

Za týchto okolností možno odpovedať na otázku, ktorú za významnú označil odvolací súd vo vyššie označenom rozhodnutí, že použitie výstražného zvukového znamenia vodičom autobusu nebolo z hľadiska existujúcej dopravnej situácie primerané. Nemožno priznať primeranosť konaniu vodiča, ktorý použije v rozpore so zákazom podľa § 31 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. výstražné zvukové znamenie ako prejav frustrácie z „nedania mu prednosti v jazde“ z jej strany ak navyše toto jeho presvedčenie vyplýva celkom zjavne z nesprávneho chápania povinností vodiča, ktorý má povinnosť dávať prednosť vjazde. Ako už bolo uvedené, nemala dôvod očakávať, že ju vodič autobusu bude „trestať“ za „nedanie prednosti v jazde“, ktorého sa nedopustila.

V konaní nebolo ani preukázané ani zisťované, že by mohla inštinktívne zabrzdzenie motorového vozidla ako reakciu na náhle zatrúbenie autobusu priamo za ňou, ktoré nemala dôvod očakávať na vedomej alebo nevedomej úrovni ovplyvniť.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mala byť spod obžaloby oslobodená z dôvodu uvedeného v ustanovení § 285 písm. b) Tr. por.

Aj keď sa javí táto časť odvolania so zreteľom na už uvedené dôvody ako nadbytočná, je potrebné poukázať na to, že napadnutým rozsudkom jej bol uložený peňažný trest vo výške 400 € a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel počas doby 12 mesiacov.

Ak by bola uznaná vinnou z trestného činu podľa § 151 ods. 1 Trestného zákona (čo z výroku nie je zrejmé) išlo by o uloženie peňažného trestu v rovnakej výške ako v rozsudku zo dňa 6. 10. 2020, ktorým bola jednoznačne uznaná vinnou z trestného činu podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Zároveň jej bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 12 mesiacov. Ako na to poukázala už v odvolaní proti rozsudku zo dňa 6.10.2020, od dopravnej nehody uplynula k dnešnému dňu doba viac ako 4 rokov a 4 mesiacov a jazdí odo dňa dopravnej nehody až doposiaľ denne motorovým vozidlom (bez toho, aby sa dopustila či už pred tým alebo po dopravnej nehode akéhokoľvek dopravného priestupku). Za týchto okolností je uloženie trestu zákazu činnosti neprimerané a je zjavne v rozpore s účelom trestu, ktorý je sledovaný trestným zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd rozhodol o jej odvolaní tak, ako to uviedla vo svojom odvolacom návrhu.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým odvolateľka podala odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Hneď v úvode je potrebné uviesť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie.

Obžalovaná Mgr. M. Š. v podanom odvolaní zotrvala na obhajobe uplatnenej v skorších štádiách trestného konania, aj na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu, s ktorou sa okresný súd vysporiadal.

Zároveň treba uviesť, že krajský súd v predmetnej trestnej veci rozhoduje už opakovane, pričom vo svojich rozhodnutiach zo dňa 29.10.2019 sp.zn. 6To/65/2019 a zo dňa 27.4.2021 sp.zn. 6To/97/2020 veľmi konkrétne poukázal na zistené pochybenia prvostupňového súdu pri ustálení priebehu skutkového deja v tejto trestnej veci a s tým súvisiacu potrebu znovu overiť určité skutočnosti a odstrániť zistené nepresnosti opakovaním už vykonaných dôkazov, ktoré odvolací súd v rozhodnutí naznačil.

Okresný súd následne vykonal uvedené dokazovanie a zistil skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a preto možno konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaná Mgr. M. Š. nerobila spornou skutočnosť, že v kritickom čase dňa 2.6.2017 vchádzala do križovatky na ul. Štefánikovej v Košiciach svojím motorovým vozidlom Škoda Fabia EČ G. XXX G. z vedľajšej cesty, pričom v ľavom jazdnom pruhu videla pred nadchodom premávať autobus MHD, odbočila vľavo, zaradila sa do ľavého jazdného pruhu a pokračovala v jazde. Krátko nato počula intenzívne zvukové výstražné znamenie, zľakla sa inštinktívne vozidlo zastavila a keď sa pozrela do spätného zrkadla, videla, že za ňou stojí autobus, tak sa pohla a išla ďalej.

Z výpovede svedka T. O. mal súd preukázané, že v kritickom čase jazdil autobusom MHD Košice, linky č. 16 v ľavom jazdnom pruhu po Štefánikovej ul. v Košiciach smerom na Staničné nám., keď sa blížil ku križovatke, videl na vedľajšej ceste osobné motorové vozidlo Škoda Fabia tmavozelenej farby, keď vchádzalo do križovatky, pričom keď vozidlo vychádzalo z križovatky, on dobrzdľoval s autobusom MHD ale plynulo.

Svedok T. O. na hlavnom pojednávaní vysvetlil, že zvukové výstražné znamenie použil v čase, keď obžalovaná Mgr. M. Š. sa s osobným motorovým vozidlom Škoda Fabia pohybovala v ľavom jazdnom pruhu hlavnej cesty, v ktorom premával aj on s autobusom MHD Košice, linky č. 16 EČV G. XXX G.. Keďže obžalovaná Mgr. M. Š. s vozidlom zastala a preto musel intenzívne brzdiť a zastaviť autobus, aby predišiel zrážke vozidiel. Za vozidlom obžalovanej zastal na vzdialenosť cca 10 - 15 cm. V dôsledku intenzívneho brzdzenia dve cestujúce v autobuse spadli zo sedadiel a boli na zemi. Poškodená I. V.V.Š. mala problém postaviť sa. Vyjadrila sa, že ju bolí noha a preto prostredníctvom dopravného dispečingu Dopravného podniku Mesta Košice bola privolaná záchranná služba.

Z výpovede svedkyne I. V. vyplýva, že v kritickom čase sa nachádzala v autobuse MHD Košice, linky č. 16. Vodič autobusu silno zabrzdil, tak, že spadla zo sedadla na zem a na ňu ešte spadla spolucestujúca s nákupným košíkom na kolieskach. Vodič autobusu jej pomohol postaviť sa zo zeme a následne za jeho pomoci vystúpila z autobusu na zastávke na Železničnej stanici v Košiciach a čakala na príchod záchrannej služby, ktorou bola prevezená do Fakultnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach. Svedkyňa sa ďalej vyjadrila, že utrpela zlomeninu pravého členka.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Dušana Hrubalu, CSc. mal súd preukázané, že poškodená I. V. v dôsledku dopravnej nehody v kritickom čase utrpela zranenia uvedené v skutku napadnutého rozsudku, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 56 - 70 dní a boli spojené s obmedzením jednak v rámci osobnej hygieny, ale aj v bežnej dennej pohybovej aktivite - pri chôdzi a tiež činnostiach pri domácich prácach, keďže po dobu 6 týždňov mala nasadenú sadrovú fixáciu na pravej dolnej končatine. V priebehu dvoch až troch týždňov bola poškodená I. V. odkázaná na pomoc inej osoby.

Znalec Doc. Ing. Jána Mandelík, PhD. z odboru doprava cestná odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave a odhad hodnoty cestných vozidiel, na hlavnom pojednávaní potvrdil, že bezprostrednou príčinou dopravnej nehody bolo, že obžalovaná O. M. Š. po vojení do ľavého jazdného pruhu hlavnej cesty, po prejedení za križovatkou na ul. Štefániková v Košiciach náhle zabrzdila s osobným motorovým vozidlom Škoda Fabia, pričom ak by nebrzdila, nevytvorila by náhlu prekážku a vodič autobusu MHD by nebol donútený v snahe zabrániť zrážke vozidiel intenzívne brzdiť, náhle zmeniť rýchlosť jazdy. Z výpovede znalca mal súd preukázané, že reakcia vodiča MHD T. O.V., ktorý viedol autobus MHD Košice linky č. 16, EČV G. XXX G. po hlavnej ceste pred križovatkou na ul. Štefániková v Košiciach bola adekvátna, pretože vodič spomalil a pribrzdľovaním umožnil vozidlu obžalovanej O. M. Š. vojsť do križovatky a bezpečne ju opustiť.

Zo znaleckého posudku znalca Doc. Ing. Jána Mandelíka, PhD. vyplýva, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy, ktorou sa v nehodovom úseku vozovky pohybovala obžalovaná O. M. Š. s osobným motorovým vozidlom Škoda Fábria EČV G. XXX G..

Krajský súd už v uznesení sp.zn. 6To/97/2020 zo dňa 27.4.2021 vyslovil, že za porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej vodičovi zo zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov v zmysle § 138 písm. b) Tr. zák. nie je možné mechanicky považovať porušenie akejkoľvek povinnosti vodičom, ale len porušenie takej povinnosti, ktorá má pre svoju závažnosť za danej situácie spravidla za následok vážnu dopravnú nehodu spojenú s nebezpečenstvom pre ľudský život alebo zdravie, či spôsobenie väčšej škody na majetku, pričom porušením takejto povinnosti môže ľahko dôjsť k takémuto následku a podľa všeobecných skúseností taký následok aj spôsobuje.

Zároveň krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že podľa aplikačnej praxe súdov, nesprávnu techniku jazdy vodiča osobného motorového vozidla spravidla nemožno posudzovať ako porušenie dôležitej povinnosti uloženéj mu podľa zákona.

Vzhľadom na uplatnené námietky obžalovanou v podanom odvolaní je potrebné uviesť, v súvislosti s namietanou totožnosťou skutku, že pri nezhode medzi konaním uvedeným v obžalobe a tým, ktoré vyšlo najavo na hlavnom pojednávaní môže udržať totožnosť skutku totožnosť spôsobeného následku.

K zachovaniu totožnosti skutku stačí pokiaľ v skutku, ktorý je popísaný v obžalobe a následne zistený na hlavnom pojednávaní je totožný následok. Obžaloba v posudzovanej trestnej veci bola podaná zato, že obžalovaná Mgr. M. Š. zavinila dopravnú nehodu, pri ktorej iná osoba - poškodená I. V. utrpela ťažkú ujmu na zdraví - vážnu poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas tým, že vošla svojím osobným motorovým vozidlom do križovatky na ul. Štefániková v Košiciach z vedľajšej cesty a odbočovala vľavo v čase, kedy do križovatky prichádzal v smere jazdy od ul. Masarykovej v ľavom pruhu dvojpruhovej cesty autobus MHD Košice linky č. 16 vodič, ktorého v snahe zabrániť zrážke vozidiel začal intenzívne brzdiť v dôsledku čoho v autobuse popadali cestujúci zo sedadiel a poškodená I. V. utrpela ťažký úraz.

Na hlavnom pojednávaní okresného súdu sa zistilo, že príčinou dopravnej nehody bolo to, že obžalovaná Mgr. M. Š. po prejení križovatky na ul. Štefánikovej v Košiciach po vojdení osobným motorovým vozidlom Škoda Fábria EČV G. XXX G. do ľavého jazdného pruhu, v ktorom premával po hlavnej ceste autobus MHD Košice, linky č. 16, ktorý viedol T. O. intenzívne zabrzdila a zastavila vozidlo, ktoré viedla tak, že vodič autobusu v snahe zabrániť zrážke vozidiel začal intenzívne brzdiť v dôsledku čoho cestujúci popadali zo sedadiel a poškodená I. V. G. utrpela ťažký úraz.

Ďalej treba konštatovať, že predmetom konania je stále to isté zranenie poškodenej I. V. spôsobené tou istou dopravnou nehodou a súd upravil skutok tak, aby zodpovedal dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní.

Odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaná Mgr. M. Š. nesprávne reagovala na zvukové výstražné znamenie vodiča autobusu MHD Košice a s vozidlom intenzívne brzдила a tým porušila ust. § 4 ods. 2 písm. l/ 8 zák. č. 8/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Na druhej strane krajský súd má zato, že svedok T. O. vodič autobusu MHD Košice linky č. 16 použil výstražné zvukové znamenie reagujúc na situáciu, aby upozornil obžalovanú na pohyb autobusu MHD linky č. 16 vzhľadom na už skoršiu reakciu obžalovanej pri vojdení do križovatky, keď vodič autobusu musel spomaliť a pribrzďovaním umožniť obžalovanej vojsť do križovatky a bezpečne ju opustiť.

Príčinou vzniku ublíženia na zdraví u poškodenej I. V. v rozsahu ako je ustálené v skutku rozsudku bolo náhle zastavenie autobusu MHD linky č. 16 Košice, ktoré bolo v príčinnej súvislosti s náhlym znížením rýchlosti jazdy a náhlym zastavením vozidla Škoda Fábria EČV G. XXX G. vedeného obžalovanou Mgr. M. Š., napriek tomu, že si to nevyžadovala bezpečnosť premávky.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že výsledky vykonaného dokazovania, na ktoré bolo poukázané v tomto rozhodnutí svedčia pre jednoznačný a nespochybniteľný záver, že

obžalovaná z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví u poškodenej I. V. a preto tomu zodpovedá právne posúdenie zisteného skutku, ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák.

Odvolaací súd aj s prihliadnutím na odvolacie námietky obžalovanej Mgr. M. Š. poukazuje zároveň na tú skutočnosť, že vyhotovenie napadnutého rozsudku nie je v zhode s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 17.8.2021 pokiaľ ide o použitú právnu vetu prvostupňovým súdom, ktorá je jeho súčasťou a preto tento nedostatok krajský súd napravil tak, že zrušil napadnutý rozsudok a vo veci sám rozhodol, pretože vyššie uvedené pochybenie prvostupňového súdu nebolo možné napraviť opravou vyhotovenia rozsudku a jeho rovnopisu, keďže nejde o písársku chybu, či inú zrejmu nesprávnosť.

V rámci preskúmania výroku o treste uloženom obžalovanej Mgr. M. Š. krajský súd konštatuje, že vychádzal zo základných zásad pre ukládanie trestu tak ako sú uvedené v § 34 Tr. zák. Prihliadol na okolnosti prípadu ale aj osobu obžalovanej, jej doterajší spôsob života a tiež spôsob spáchania činu ale aj možnosti nápravy obžalovanej, pričom mal preukázané, že obžalovaná Mgr. M.Š. je v mieste bydliska hodnotená len evidenčne, pretože spôsob života a charakterové vlastnosti obžalovanej nie sú Miestnemu úradu mestskej časti Košice - Myslava známe, doposiaľ obžalovaná nebola súdne trestaná a nemá ani záznam v ústrednej evidencii priestupkov MS SR.

U obžalovanej Mgr. M. Š. neboli zistené priťažujúce okolnosti, poľahčovalo jej vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Obžalovaná je držiteľkou vodičského oprávnenia od 4.8.1988, pričom od dopravnej nehody uplynula doba viac ako štyri roky a osem mesiacov a obžalovaná motorovým vozidlom jazdí aj po dopravnej nehode, pretože nemala zadržané vodičské oprávnenie. Súd ďalej zistil, že obžalovaná po celú dobu vodičskej činnosti viedla vozidlo bez dopravného priestupku. Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovanej Mgr. M. Š. zabezpečí peňažný trest vo výške 400,- eur s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť obžalovanou úmyselne zmarený.

Tento trest zodpovedá podľa názoru sťažnostného súdu zákonu tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a zohľadňuje všetky zákonné kritéria pre určenie druhu trestu ako aj jeho výmery uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Z dôvodov, na ktoré poukázal krajský súd v tomto rozhodnutí vyplýva, že nezistil u obžalovanej Mgr. M. Š. zákonné podmienky pre ukládanie trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel.

Pokiaľ ide o rozhodnutie v rámci adhézneho konania treba uviesť, že stavu veci zodpovedá zistenie, že poškodená I. V. riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, výška škody nebola sporná, keďže náhrada za bolesť u poškodenej bola znalcom ohodnotená na 85 bodov. V čase vzniku zranenia poškodenej I. V. bola hodnota bodu určená v sume 18,24 eur.

Z týchto dôvodov súd v súlade s ust. § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanej povinnosť zaplatiť poškodenej I. V. spôsobenú škodu vo výške 1.551,- eur.

Taktiež poškodená strana Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 329,69 eur čo doložila listinným dôkazom na č.l. 169 trestného spisu, z ktorého vyplýva rozpis nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej I. V.V.Š. v súvislosti so zranením, ktoré vzniklo pri dopravnej nehode dňa 2.6.2017 a preto súd v súlade s ust. § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanej Mgr. M. Š. povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 329,69 eur.

Tieto skutočnosti odôvodňujú záver vyslovený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.